

hominis firma

ut talis prauitates

res fuerit

res sumus digni

se facta

nonne terra

ut res

omni avaritia et avaritia mea

rebuere pariter **Et** **Et**

Amelioros iohannes quibus d. **psalm.**

Domine deus fidelis tuus omni

scorum tuos semper iustitiam

stare et tuos pariter supplicatos

unum **D**eus omnipotens **Et**

inquit celestia adunata pariter

incedente tuo cetero in te tuo.

quod omnia omnia adunata in unum

Et **Et** **Et**

restita **Et** **Et** **Et**

omni deus in qui gloriosos

in te tuos davidum inprostratum

synagoga annu castro in avaritia

CCM

REVERENDO
DOCTISSIMOQVE VI-
RO, DN. M. VALENTINO
Mylio, Pastori Ostrauiano

ET

LECTISSIMAE VIRGI-
NI CATHARINAE LOH-
mans, Sponsis, gratulantur
amici.

HELMMAESTADII

Excudebat Iacobus Lucius,
Anno M. D. IC.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Herciniæ natum campis in pinguibus Ilæ
Nostrum Myliaden, animo ingenioq; valen-
tem
Nobile Quadicolûm sydus Soræq; Neander
Primum perdocuit linguas artesq; Mineruæ,
Quæ sordent hodiè vulgo, vulgiq; superbis
Semper heris, vulgus propriè quos dixeris ipsum.
Sic doctum accepit, cui paret ianua cæli
Impiæ hypocrifeos stultæq; superstitionis
Eusebie domitrix, disciplinaq; salubri
Sedula perfectum dextrè formauit ad vnguem
Vt rectam ipse viam superûm bene nosset ad arcem,
Quamq; satis nosset, cum primis impiger iret.
Nunc igitur princeps ter maximus vniuersi,
Pastorum princeps huic partem credit ouilis
Myliadæ, vtq; vacet mandatæ operæ atq; labori,
Addit ei vitæ sociam, de vallibus Harpæ.
Ipsa domi vigilans, defessum à sole maritum
Vlnis accipiet cupidè, mensaq; locabit.
Ille greges vero ducet per pascua læta,
Nec sinet occidere aut errare è millibus vnâ:
Tota mente nihil curæq; fideiq; remittens.

Helmæstadij in ac. IVL. III. Kal.
Mai. vndemillesimo sexcen-
tesimo.

IOANNES CASELIUS.

A 2

VALEN-

VALENTINO MYLIO, PASTORI
OSTRAVIANO ET SPONSO, A-
mico veteri carissimo S.

Hodiè demum illuxit dies, mi Valentine, quem videre iam pridem desiderauimus. Gratulantur enim tibi amici, tum de dignitate Ecclesiastæ, qua tertio ab hoc mense auctus es, tum de matrimonio, quod cum Sponsa tua Catharina, lectissima virgine, hodiè, τὸν θεόν, inibis. De utroq; magnus ad dicendum campus etiam mihi sese aperiat, nisi impediar, quo minus, quod amicitia nostra debeo, ut velim, persoluam, quod, cum his diebus ad nos excurrisses, vidisti. Hoc nisi sit, diligenter ostendam, quàm præclare omnes muneris tibi commissi partes intelligas & expleturus mihi quoq; videaris, quem latino, græco, & hebræo sermone atq; plerisq; studij sapientiæ partibus haud vulgariter cognitis, ad sacras literas sese contulisse nouimus, & quotidie in illo esse omniq; vita futurum non dubitamus, ut quamplurimas ingenij dotes à DEO immortalis tibi concessas, assidua industria tua adaugeas, & multum boni fidei tue creditis hominibus concilies. Hinc ad Sponse tue laudes, si otium mihi sit, digrediar, quam & constans fama, & res ipsa restatum faciunt, honesto loco natam, benè pudicèq; ad curam rei familiaris eductam, tuiq; à quo sese vnice amari intelligit, valde esse obseruantem, ut permultum felicitatis humanæ ex nuptijs vestris vobis oboriturum rectè ominari nobis videamur. Ut breuior sim, & tamen beneuolentiam in te meam tibi declararem, boni vobis opto, quantum mihi & meis, & vos adeo vobismetipsis, quod votum nostrum ut matrimonij autor, clementissimus DEVS, ratum faciat, conceptis verbis eius maiestatem supplices vnà precabimur Vale. Helmstadio ex acad. Iulia. pridie Kalendar. Maij. Anno M. D. IC.

Ioannes Potinius græcarum litt. Professor.

ALIVD.

A L I V D.

EO Edera coniugij summo sunt grata parenti,
 Hæc fouet, hæc omni cælitus ornat ope.
 Ergo coniugium felix VALTINE videbis,
 Et thalami consors pulchra CATRINA tuæ.

M. Herman. Giseke Helmstad-
 parria Ecclesia Diacon.

A L I V D.

Πνεῦμα ὁ Θεὸς τελέθει καθαρὸν θ' ἱερὸν τε καὶ ἀγνόν,
 μαχλοσύνην μισθῆν, χ' ὅσα βέβηλα πέλει
 τῆτο καλῶς νοεῖ μνηστῆρ ΜΥΛΙΟΣ πανάρισος,
 λαοσόχ χριστῆ πισότατος, θεράπων.

κρηδίη αλοχος γὰρ ἐκείνω ὀπάζεται ἤδη
 πανταγαθῆς βέλῆς παιδονάτοιο πατρός.
 ἔνομα τῆς ΚΑΘΑΡΙΝΑ ἔφυ: καθαρῆ ὅτι ἐσί
 λαβραμένη ἀγίω λῆτρῳ ἀλεξιμάκῳ.
 ἔμμορε θελαυρῆ, ὅτις ἔμμορε πλῆττ εἰραστῆ
 ἀλλὰ γυνὴ καθαρῆ φέρτερον ἐσί γέρας,
 ἠδε μόνον δίδοται θεόθεν καθαρῶς διάγοντι
 καὶ τιμῶντι θεὸν σῆθεσιν ευαγέσιν.
 τοίην ἤδη ἐπεὶ σοι ὀπάζει πάντα κυβερνῶν
 κηρόθι συχαίρω ΜΥΛΙ ἀδελφὲ τεῖν.
 δῶκε θεὸς κεδνήν σοι καὶ περικαλλέα Νύμφην
 τὴν ΚΑΘΑΡΗΝ ἠτίς φίλτατόν ἐσί γέρας.
 οἰκτρὸς πέλεται, ἀγνή, καλλίτριχος, εὐφρων,
 εὐειδῆς, γλυκερῆ, χ' ἡμερόεσσα κόρη
 ἐν ταύτης μαλακῶς κ' εὐ ἀγκοίνῃσιν ἴαυε
 εὐθύμως διάγων ἡματα πάντα εἰς.

ἔγω ἔρω ἀμφοῖν γλυκερὸς τε καὶ ἡδέα τέρψις
καὶ κύπρις μελίφρων, καὶ πολύτεκνος ἔρω
ΜΥΛΙΕ δῶσι θεὸς σοι, νόμῳ δῶ τε φιλίῃ
δηρὸν κ' εὖ ζῶειν ἡδὲ ὁμοφρονέειν.

M. Jonas Nicolai Osterovic.
Pastor Amfurtensis.

ALTERVM EIVSDEM.

HÆc est illa dies, niueo signanda lapillo,
Quæ confert MYLIO gaudia vera meo.
Hæc est illa dies, quâ tot suspiria CHRISTVS
Audiit, & fuit pondus habere preces.
Nam quoties MYLIVS tacito fuit ore locutus,
Et mœsto tales protulit ore sonos:

Masculus en ego sum, connubia sancta negabis
Tunè mihi, cæli qui regis astra, DEVS?
Condicione satus fragili sum magne Creator.
Nec possum liciti sorte carere tori,
Ah mihi iunge parem, castis quæ moribus vxor,
Sit probitatis amans, sit pietate potens.
E supera tantum donum cui contingit arce,
In terris felix huic paradifus erit.
O venerande DEVS, mea mens, animusq; meum Cor,
Subditur arbitrio dirigiturq; tuo,
Ah quoties quoties tristi sum corde precatus,
Detur in amplexus casta puella meos.
Sit quæcunq; fiet, fiat modò sancta voluntas,
Hanc tua coniungat gratia Dîa mihi.
Hæc consors thalami placeat, tibi quæ placet vni,
Te duce, legitimi fors erit apta tori

Da

Da saltem sociam, quæ sit mihi commoda, sancto
Ne mea sit verbo dissona vita tuo.

Illam da, quâ cum soli tibi fidere possim,
Et miseræ vitæ tristia fata leuem.

Detur amica mihi coniunx, quæ tempore mœsto
Diminuat curas nocte dieque meas.

Quæ me fente fleat, mecum quoque gaudia ducat,
Cum fuerint læti, te moderante, dies.

Ah me coniugio sanctoque pioque beatum
Reddas, perblandis pignoribusque tori.

Hæc ego te solum votis ardentibus oro,
Ah facias cordis sint rata vota mei.

Non ingratus ero, referens præconia laudum
Nunquam non nomen concelebrabo tuum.

Hæc etiam flammæ in casto pectore virgo
Sensit, & hæc ΚΑΘΑΡΩ fudit ab ore preces.

Sanctæ DEVS, sanctam qui nos vis ducere vitam,
Cuique tori casti foedera sacra placent.

Tempus ubi fuerit blandum mihi iunge maritum,
Quo cum iucundæ tempora pacis agam.

Semper honos, nomenque tuum cantabitur ore
Pergrato, laudes nec reticebo tuas

Talia dicta dedere: DEVS mox annuit: atque
Monstratur MYLIO mox CATHARINA pio.

Quæ probitate nitens, per honesta, pudica, modesta,
Quæ studiosa DEI, quæ studiosa viri.

Hæc solamen erit mœsto, gratumque leuamen,
Auxilium, vitæ præsidiumque tuæ,

De tali sponfa, nulli virtute secunda
Gratulor, exoptans prospera quæque tibi,

Et

Et tibi sponsa decens de sponso grator amato,
 Qui certè magno flagrat amore tui.
 Viuite concordēs ambo, feliciter omnes
 Degite tranquillos & sine lite dies.
 Et quia coniugium quædam fert tristia, tristem
 Vos semper forti pectore ferte crucem.
 Et dum fata iubent vos casto ludere lecto,
 Viuite concordēs inanimēsque DEO.
 Ut vobis bino capitis qui corpore somnum
 Post annum somnos tertius excutiat.
 O fortunatum Sponsum, Sponsamque beatam,
 Quos sic æthereo CHRISTVS abaxe beat.

DISTICHON NVME-
 rale ad Sponsum.

Sponfa pVDICa VenIt CLarl Catharina VaLentIs.
 Opto VaLens Vt sis: Virgo pVDICa VenIt.

ALIVD.

AD SPONSVM.

SENSIBILE OMNE (*docet Physicus*) veneran-
 de Magister,

EXCELLENS SENSVS LAEDIT,

idemq; nocet;

Exue tristitiam sensim, cape gaudia sensim.

Affectum stringat certus utrumq; modus.

Quæ sis perpeffus nouerunt CORCVLABINA,

Ceu malis, VNVM COR viriusq; tenet:

Tristia tristatis conquesti plurima uterq;

Corcula quæ miror sustinuisse duo.

Discipulis

Dispulit interdum sed paruula spes mœrorem,
Quo cor compressum se releuare pote,
Inq̄, dies fulsit spes plenior illa, fugatâ
Tristitia, causis tristitiæq̄, simul.
Ac veluti luna coeunt cum cornua tota,
Efficiuntq̄, orbem, fulget imago nitens:
Sic tibi nunc lato pleno spes orbe refulget,
Illustrans, recreans cor faciemq̄, tuam.
Quid spes, spes inquam? Res res ipsissima, votis
Sperata ab toties, iam datur ecce tibi,
Optatis, votis meliorq̄, ac lautior ipsis,
(Sic sibi fidentem curat amatq̄, DEVS.)
Optasti FRVCTVS studiorum: mille rependet
Conditio hac, tibi quam detulit ipse DEVS.
Hanc tu sperasses in somnis, docte Magister?
Det DEVS hîc (dixit) pellere posse famem,
Si non ampla mihi, contingat functio honesta,
Quæ nutrire queat meq̄, meosq̄, satis.
Optasti sociam thalami maturior annis,
Cum tibi ux̄eg, pio cura secunda fuit:
Ipsa Venus Sociam præ multis obtulit vnâ,
Nomine quæ Καθαγή, pectore quæ Καθαγή,
Quæ te plus proprijs amat ac obseruat ocellis.
Quæ tibi nil nisi mel, delitiæq̄, mera.
Singula sic simul atq̄, semel potiora vel ipsis
Contingunt votis, intime amice, tuis.
PASTOR es & SPONSVS fermè vnâ luce, notanda
Cretâ: num pectus gaudia tanta capit?
Gratulor ex animo tibi tantum letus honoris,
Atque tuis cœptis prospera quæque precor.
Denuò & admoneo, sensim cape gaudia tanta,
Omne etenim nimium destruit omne bonum.

B

Munus

*Munus id omne D E I noscas, in cuius honorem
Vertito quicquid habes; vertito quicquid agis,
Et tibi commissas geminas sacer, optime, Sponsas
Sponse, D E I Sponsam protege, Sponse tuam.
Sic chorus atque thorus florebut germine sacro,
Verbi fruge chorus, prolis & ipse thorus.*

Affinitatis ergò f. M. Iohan.
Caius Neandr. Scholæ
Rector.

A L I V D.

Carit.

Vod nunc egelido tepore blandum
Sunt gaudia, discutitque curas,
Dum nouam omnibus induit figuram,
Iucundis Zephyri explicans decentes
Auris FLORA sinus, sonosque dulces
Formant in nemorum comis volucres,
Si cui lætius auspiciatiusque
V E R nitet tamen, idque tu fateris,
Quàm tibi, decus, ô M Y L I, virorum,
Dic, quæso, segetemne basiorum
Et tot millia morfiuncularum
Et tot mille tactiuncularum
Vlla merce operosiore mutes?
Non faxis, scio. Nec resecta venis
Acquè te capiant metalla Iberis,
Nec quantum India legit auri, opumuè
Annis euomuit Tagus trecentis.
O quantum est hominum venustiorum,
Quis suum hîc mihi calculum negabit?

Certè,

Certè, quem viduas iacere noctes
Deterret teneras edens medullas
Ignis, & iecur vstulans, amor
Exemplo iubeam tuo mederi.
Nam te nec nimio puella naso
Depygisue, thalassico colore,
Distortis labijs, vel ore sparso
(Quamuis hæc potius forent ferenda,
Quàm si propudium, lutum, lupanar
Tædis sese eat implicatum honestis)
Furata est tibi, quod suëvit vsu
Blennis, & stolidis venire Maccis:
Sed polita animum, polita corpus,
Formarum iubar, atq; flos, puella,
Quam nunc deperis impotente amore,
Quantum qui pote plurimum, Cathrina
Tanta te valuit domare flamma.

Videsnè vt geminæ faces, ocelli
Exerunt Venerem, pudore mixtam,
Vt frons marmore purius renidens
Sese venditat, aurei vt capilli
Vernantes radiant, vt emeretur
Multa millia sauiationum
Ridens gratia valgij labelli,
Vt se mollior anferis medulla
Commendet cutis, ima & oricillâ!
Vt verbo semel eloquar, **VENVSTA** est.

Sed hæc dona Amathuntia nec ipsa
Pallas deseruit suo fauore,
Nec solertia, Castitasq; pura
Desinunt speciem intus æmulari.
Tum facundia mellilinguis ore

Quanta sessiter, eruditus ipse es,
Cum te furriperet tibi, vt liberet.
Hanc te plus oculis tuis amare
Nolint, queis adamante cor ligatum est.
Ego, ni benè te marem putarem,
Hac semper iubeam calere formâ:
Nam mî cornea fibræ nulla est.

Nunc qui sese animis amant, amantur
Mutuis, Hymenæus implicabit
Vel vite ambiciosiore nexu,
Errantiuè hederâ, aut tenace visco.
Nunc seruire Thalassio docebit,
Quem votis toties sibi inuocarunt.
Nunc sparget pueris nuces, dicatus
Maiori officio, nouus maritus,
Porrigetq; sinus, ligante Zona
Soluendos noua nupta, amore feruens.
O quantum est hominum politiorum
Vidistis venerem auspiciorem?
Vos vestramq; domum Imperator æui
Successu beet vsq; & vsq; fausto,
Sponsi, quod superest, procul repellens
Quæ vobis mala moliuntur Atæ,
Vt fructum vegetæ vberem iuuentæ
Signatis lepidam, iuuantibus Dijs
Nixijs, sobolem: Quibus fauoris
Dico hoc mnemosynon mei perenne
Septenos decies nouem Phaleucos.

Iohannes Nendorphius.

ALIUD

ALIVD.

Anacreonticum.

Ibi sacer supremi
Valentine sacerdos
Et optimi parentis
Ego prius quid optem?

O quæ omnium satori
Charis dilecta rerum,
Mortalibusq; grata;
Te sine coniugalis
Parum iucunda vita,
Noui transfer te in adeis
Sponsi, nouæ te in adeis
Sponse venusta transfer
Tristiq; ames fugata
Ira limen satelles.
Ego prius quid optem?

Melchior Becker.

ALIVD.

AE N I G M A.

In nuptijs iisdem propositum.

Dic num sit terris CHRISTO crudelior hostis,
Hydrâ inter septem quæ iuga magna latet?

B 3

Dic

Dic hominū num sit pestis crudelior vlla
Hydrā hac, si caudam respicis atq; legis?
Vtraq; natura bona res est, absq; veneno,
Sed Satanæ fraude est vtraq; facta mala.
O duplex victor, cui sunt hæ pectore vires!
Vincat vt hæc vno nomine monstra duo.
Hæc tu iam vincis victor, doctissime Myli,
Cum Monstris bellum non sine laude gerens.
Hydræ doctrinā vincis caput: Atq; triumphas:
Coniugio caudam vincis: Et iō vir es.
Dic nunquid victor meritus sit iure trophæum?
Nunquid & iō bis quisq; triumphæ canat?

Abrahams Krigius.

A L I V D.

In Symbolum Sponsi.

Gottes Will / Mein Ziell.

Meta mihi rerum clementis *VELLE IEHOVAE est:*
Vis me Pastorem; vis quoq; coniugium.
Meta Ministerij, vite sis meta iugalis
In cælis metam regna beata dabis.

IN

I N A L I V D S.

GOTT ist Mein Trost.

Confolor adest **D E V S** vnus rebus in arctis,
Libera nostra malis pectora pressa facit.
Binos in cruce nos **D E V S** ò solare iugatos
Sponfos! reddemuſ sic tibi vota, preces.

*Christophorus Mylius Scholæ
Ilfeld. alumnus.*

1122

1122

1122

1122

1122

1122

1122

1122

1122

AB 113 723

ULB Halle

3

002 387 581

TA → a

Fumo et phēni =

Fatru uerū rīdā

Fru uestram.

Furtas. **offer**

Festā dī.

Ferū. que rī

ta sunt honor

r solimāte

nt. **De. H. Ser**

re hū orfary m

st m. r. t. s. h. r. i. q.

canentes ius tuas non recedat ac
cipita. et rōstis sacrorū tū rēpē
clonīs cōfessio. **A. D. A.** ^{et popu} hō sūctī me.

Questite refecti sacrorū **q. d.**

tis et gaudēs supplices te dōne

deprecantur. ut quos q. d. amitt

trūpēs ptegrāū amittit. **A.**

Theodici r. r. s. ^{et popu} b. l. e. a. d. h. m. s.

Quis qui nos hū rī m. **Q. d.**

dōri m. i. s. t. u. i. c. i. s. t. o. n. i. e. g. l. o.

rofa m. i. n. i. d. a. s. et ptegrāū p. s. t. e.

robas eius imitatorē p. o. s. t. o. r.

et oratione filiorū. **A. P. S.** ^{et popu} m. i. s. s. i. s.

uillitas. **q. d.** ^{et popu} B. e. a. t. i. s. u. i. c. **S. u. i. n.**

24.

REVERENDO
DOCTISSIMOQUE VI-
RO, DN. M. VALENTINO
Mylio, Pastori Ostrauiano

ET

LECTISSIMAE VIRGI-
NI CATHARINAE LOH-
mans, Sponsis, gratulantur
amici.

HELM AEST ADII

Excudebat Iacobus Lucius,
Anno M. D. IC.

